Ο πόντες του Μον Ρεπό

written by Γιώργος Καγκουρίδης | 08.01.2024

(δεν έχει άδεια του ελληνικού κράτους: οπότε δέν υφίσταται)

Τάπαμε.
Μετά το Ν. 2344/1940 η Κέρκυρα και τα Επτάνησα από το ’41 ήτανε υπό Ιταλική Κατοχή. ISOLE IONIE.
Ο Παρίνης έκαμε τη πλαζ και το πόντε.
Οι Κερκυραίοι εφταίγανε;
Ήρθαν’ οι Ιταλοί, άλλοι νόμοι.
Πάει ο Ν. 2344/1940. Γκέγκε;
Έγινε ο πόντες με τον Ιταλικό το Νόμο.
Νομιμότατα, και μας άρεσε και τσου άρεσε και σας άρεσε.
Τώρα τι θέλει η γραφειοκρατία;
Να μην είχε γίνει ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος;
Να μην είχε έρθει στην Κέρκυρα ο Παρίνης;
Εδώ δε χρειάεται πλατύ μυαλό.
Η κοινή λογική χρειάεται.
Γιατί δεν εσκεφτήκανε το Ν 2344/1940 από τη δεκαετία του ’50 κι αφήκανε το πόντε να στέκει;
Η Διοίκηση δεν έχει συνέχεια;
Γιατί εκάνανε βουτιές από το πόντε και δε τσου επείραζε;
Γιατί γοδέρανε ό,τι γοδέρανε κι όλα καλά καμωμένα επί χρόνια; Γιατί τώρα που πέφτει ο πόντες τα θυμηθήκαν’ όλα;
Η Διοίκηση γιατί δε πιάνει την ουσία;
Γιατί δεν ακούει τη φωνή του πολίτη;
Για την υπηρεσία του δεν υφίσταται;
Για ποιανού αλλουνού;

Κρουβήνεται στο άρθρο τάδε υποπαραγράφος τάδε;
Και νετάρει;
Γι αυτό σας εδιορίσαμε;
Ορές αμείτε κάμετε μπάνιο.
Βαρείστε και καμιά βουτιά από το πόντε.
Όσο στέκει.
Τρομάρα σας.
Το πόντε στα μπάνια τ’ Αλέκου που χιλιοαποδεδειγμένα έστεκε μπριχού το 1940 γιατί εκάματε τ’ αδύνατα δυνατά να φύγει;
Δύγιο μέτρα και δυο σταθμά;
Έλεος.
Βρεγμένη σανίδα θέλετε.

Σημ. PdelB:
Ο φίλος Γιώργος δέν είναι ακριβής μόνο σ’ ένα πράγμα, εκεί που γράφει:
“Γι αυτό σας εδιορίσαμε;
Ορές αμείτε κάμετε μπάνιο.
Βαρείστε και καμιά βουτιά από το πόντε.”
Δεν τους εδιορίσαμε εμείς, φίλε Γιώργο. Τους εδιορίσανε οι όμοιοί τους γραφειοκράτες, αυτό το είδος που μας έχει κάτσει στο σβέρκο από τους Ρωμαίους ακόμα.
(Βέβαια έχουμε ακέραια τη ευθύνη που τους ανεχόμαστε υπάρχει εδώ κάποια μορφή αυτοβασανισμού-αυτομαστίγωσης, που χρειάζεται ψυχιατρική έρευνα)
Κι έπειτα τι τους ζητά να κάνουνε μπάνιο;
Αυτοί δέν ξέρουν κολύμπι, μόνο να τσαλαβουτάνε στα ρηχά στα σίγουρα κατέχουνε, εκεί που πατούνε, και να τσιρίζουνε στα παιδιά να μην ανοιχτούνε.. Ούτε βουτιές δεν έχουν επιχειρήσει ποτέ κατα τον ασήμαντο βίο τους, ούτε στα νερά της κοινωνίας ούτε σ΄αυτά της θάλασσας.
Όποιος έχει κολυμπήσει στα νερά μας ξέρει να εκτιμήσει την αξία κάθε κατασκευής που συνδέεται με την ιστορία του τόπου και ότι για να δοθούν για χρήση στο κοινό δεν χρειάζονται άχρηστες τυπικούρες.
Άραγε ζητήθηκαν χαρτιά για την Ανουντσιάτα ή την Αγία Αικατερίνη ή τη γέφυρα του Κάιζερ ή το Αχίλλειο ή του Γυαλλινά… Άει στο διάτανο κοπρίτες.